

THESES MEDICAE,

QUAS

PRO LICENTIATUS GRADU OBTINENDO

IN DIVI MARCI ACADEMIA,

AUSPICE DEO,

ET PRAESIDE D. D. D. JOSEPHO MARIA DAVILA,

ANATOMES EXHEDRAE MODERATORE,

ET

SCIENTIARUM MEDICARUM COLEGII RECTORE,

SUSTINEBIT

FRANCISCUS FUENTES,

IN S. CRISTOPHORI CIVITATIS *DE AYACUCHO* ACADEMIA

DOCTOR MEDICUS:

DIE 7 MENSIS SEPTEMBRIS A. MDCCCXXVII.

LIMAE : TIPIS LIBERTATIS APUD J. M. MASIAS.

Necessitas medicinam invenit, experientia perfecit. Quae quidem prima aetate rudis erat, ac stupida: progressu vero temporis accedentibus in dies novis observationibus, sibique mutuo facem quasi praeferentibus, cuncta praesertim regente, ac moderante rationis lumine, liberalis facta est et erudita.
Georg. Bagliv. Prax. Medic. lib. 1. cap. 11.

OPTIMIS.

DE. REPUBLICAQUE. PERUVIANA.

BENEMERENTIBUS, VIRIS.

QUI. NON. DE. PROPRIA.

SED. DE. PUBLICA. SALUTE. SOLICITI.

EAM. A. TYRANNIDE. INCOLUMEM.

ET. SUB. LEGIBUS. LIBERIS. CONSTITUERE.

STUDUERUNT. PRO. VIRILI.

HISCE. VIRIS.

SOLERTIA. FORTITUDINE. PATIENTIA.

CLARISSMIS.

OMNIGENAQUE. VIRTUTE. SPECTATISSIMIS.

S. P. D.

FRANCISCUS FUENTES.

Quae res procul dubio erga Peruvianam gentem plurimum facere poterant, PRAESTANTISSIMI VIRI, haec omnia vestro periculo, labore et constantia á vobis peracta, nemo nostrum est, quem fugiant, et á quo sine laude possint recordari. Cum autem tot nobis documenta supersint, quot á vobis praeclara facta sunt, ea nunc enarrare, supervacaneum : quemadmodum non dicam facultate consequi, sed etiam cogitatione amplecti, dificile, arbitror. Inter tot tantaque illud praecipue mirandum, quod vestrorum ipsorum immemores, infamiaeque communi subveniendae solummodo intenti, nec corpori, nec aeri quidquam peperceritis, ut reconciliaretis Peruviae existimationem amissam; ut nos omnes ad gentis liberae dignitatem redderemus, utque tantarum generationum, quae nos praecessere, injuriam ulcisceretis. Jam vero cum inter omnes constet, vos felicitatem, gloriamque non vobis, sed Patriae quaesivisse; jure et merito ipsius decus et ornamentum ab omnibus reputamini. Quapropter

cuique in vos intuenti crebro in mentèm venit, vos non tam fructibus et gloria libertatis delectari, quam in studio et laboribus pro hac adipiscenda, provehenda, et conservanda. Nunc etiam pro obsidum defensione, quibus civium vita, salus, fortunaque munitur, strenue dimicatis. Habet jam equidem Respublica nostra libertatis honorem, quem tanto ardore petivimus; habet aequissimarum legum praesidium, quod nobis propositum habuimus: habet gentium existimationem multo sudore, periculo, constantiaque collectam: et quod maximum est, habet optima civicarum omnium virtutum exemplaria. Quae profectò talia tantaque sunt, ut nihil est, eritque unquam Peruvianis civibus magis horrendum servitute, injustitiaque detestábilius. Et quemadmodum ab illis, praesentibus vobis, certo scimus, nos nunquam deflexuros; ita etiam posteros nostros virtutes vestras imitaturos esse, absque ulla dubitatione praevidimus: omnium enim non aliud votum est, nisi ad libertatem, et justitiam vivere; libertatem et justitiam defendere; et pro his, si necessum est, cum dignitate mori. Vere, PATRIAE NATI, á nemine nisi á vobis nostrae Respublicae salus expetita fuit, cum audacissimi homines nos iterum dominari studuerunt: tuncque temporis istorum vos carceres et supplicia dira perpetrata tyrannide pronihilo habentes, ultores unici crediti fuistis; pestem ab illa repulsuri; ipsamque ad securitatem et firmitatem celeriter reddituri. Quae cum ita sint; ¿quisnam tam vecors esse potest, qui vos admiratione, flagrantique amore non prosequatur? De me autem sic existimetis vehementer exopto, nihil magis cordi habere, quam me, meaque omnia vobis consecrare; et quod pertenue hoc meum litterarium obsequium, tanquam admirationis, maeque erga vos devotionis signum, placidi, benevolique accipiatis.

Dabam Limae in Divi Marci Universitate die Mensis Septembris anni Domini MDCCCXXVII.

TITULARIS MEDICA.

In asphixia, quae ex respirabilis aeris privatione venit, á venoso sanguine in arteriarum sistemate profluente inmediata mortis causa repetenda.

1. In illa vero ex alicuius gazis mephitici inspiratione proveniente deletercam eius portionem in pulmonibus sanguine permixtam, et universo corpore circulantem omnibus partibus praesertimque cerebro pernitiem et mortem transferre verossimillimum est.

2. Tot inter medicamina, quibus asphixia strangulatione, aut summerssione effecta profligatur, stimulus galvanicus et atmosphaerici aeris in pulmones inductio primum obtinent locum.

3. Eadem inductio et vomitio potione oleosa magna excita ad asphixiae mephitismo productae curationem quam maxime conferunt.

4. In apoplexia serosa non raro sanguis mittendus.

5. Qui post apoplexiam vertiginosus fit, recidivam expectare debet.

6. Sincope á spasmodica cordis contractione inmediate originem trahit.

7. In eius paroxismis errina, alcalina, omniaque fortiora stimulantia, nisi summa cum cautione adhibeantur, pernitiosa.

8. In asphixia é pulmonibus, é cerebro in apoplexia, in sincope á corde incipit mors.

TITULARIS PHISICA.

Ad specierum propagationem et immortalitatem viventia omnia in mundi tehatro ab natura constituta.

